

7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.), Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῶ (1' αἰ.).

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν γ'.

*****

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τῆς Ἁγίας ἐκ τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῶς μοι.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθῆτω τά ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξί· Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γάρ, καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διό σε προσκυνοῦμεν, τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν. Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦνοιγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου· πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπηξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Καὶ τῆς Ἁγίας Στιχηρὰ Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστης πρὸ βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρωσιν ἐκούσιον καταδεξάμενον· καὶ δεσμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ οὐράνια, δήμοις ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ...

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Κυριακὴ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις· ὅθεν τὸν οὐράνιον θάλαμον ᾤκησας· ἔνθα, ὡς παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονούντων σου μνημόνευε.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ῥίζης, εὐκλεοῦς Κυριακῆ, κλάδος ὠραιότατος ὄφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν πανίερων, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατὰπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στόλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

***

Εἵσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰ-

δόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 132 (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (132 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (132 1)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (132 1)

***

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

***

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β'.

Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτῆρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. 132 1).

Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· κράτος θανάτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ βοῶμέν σοι· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. 132 1)

Ἐν τῷ σταυρῷ Χριστέ, φανεῖς καθηλωμένος, ἡλλοίωσας κάλλος κτισμάτων· καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον, στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγῃ πλευράν σου ἐκέντησαν· Ἑβραῖοι δὲ σφραγῖσαι τάφον ἠτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν, οὐκ ἐπιστάμενοι. Ἀλλ' ὁ δι' οἶκτον σπλάγγων

σου καταδεξάμενος ταφήν, καὶ τριήμερος ἀναστάς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. 43' 5).

Ζωοδότα Χριστέ, ἐκουσίως πάθος ὑποστάς διὰ θνητούς, ἐν ἄδη δὲ κατελθὼν ὡς δυνατός, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, Παράδεισον ἀνθ' ἄδου, οἰκεῖν δεδώρησαι· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι, τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον· ὦ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ! ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ὦ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἄπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κυθῆν· ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

***

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.**

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. **Τῆς Ἁγίας Κυριακῆς.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. Γερασίμου.

Κυρίων τὸν Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν, ἐξ ὅλης ἠγάπησας, Κυριακὴ τῆς ψυχῆς, καὶ

χαίρουσα ἠθλήσας· ὅθεν Παρθενομάρτυς, παρ' αὐτοῦ δοξασθεῖσα, βρῦεις τοῖς σὲ τιμῶσιν, ἰαμάτων τὴν χάριν, τοῖς πᾶσιν αἰτουμένη, πταισμάτων συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεός, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις: Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

*****

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς ΠΡΩῆ

Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κλπ καὶ ἡ ὑπακοή.

Καὶ Ἀπόλυσις.

*****

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, **Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:**
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος β'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον. ᾠχος β΄.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἁ-
θάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀ-
στραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνε-
ῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι
αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον·
Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας Κυριακῆς.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε. Γερασίμου.

Κυρίων τὸν Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν,
ἐξ ὅλης ἠγάπησας, Κυριακὴ τῆς ψυχῆς, καὶ
χαίρουσα ἠθλησας· ὅθεν Παρθενομάρτυς,
παρ' αὐτοῦ δοξασθεῖσα, βρύεις τοῖς σὲ τιμῶ-
σιν, ἰαμάτων τὴν χάριν, τοῖς πᾶσιν αἰτουμέ-
νη, πταισμάτων συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄ-
γνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς
ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεός, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐ-
νώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως
ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστή-
σας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον. ᾠχος β΄. Αὐτόμελον.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθε-
λών, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ
εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ
κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης,
Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐ-
πιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνη-
τοῖς, ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθο-
ρᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε·

Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ
σά, Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγι-
σμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐ-
γνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν·
αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος β΄.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ
κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστάς
παρέσχεες πᾶσι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόροις
γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ
ἐορτήν, σὺν αὐτοῖς ἐορτάζομεν, εἰς δόξαν
καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν
φιλόνηρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέ-
νε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης
ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατά-
ρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνα-
τος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν·
διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χρι-
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα
σοι.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

ᾠχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε
* ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ,
Σῶτερ, * τὴν ἰσχὴν καθελόντα * καὶ σὺν ἐ-
αυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου *
πάντας ἐλευθέρωσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὧ
μαθήτριά, κερνάτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ
τάφῳ ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυρο-
φόροις· * Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθη-
τε· * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωὶ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ
μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ' ἐπέστη *
πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ
καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε· * τὴν ἀνά-
στασιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι
* πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο
ἀγγέλου * πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· * Τί με-
τὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογιζέσθε; * ὡς Θεὸς
γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱ-
ὸν τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν
Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σερα-
φίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ,
Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, *
τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ *
ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ῥεύσαντα ζωῆς, * ἵ-
θυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς *
Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι
ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ἠὺλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἦ Ὑπακοῆ. Ἦχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι,
πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἰ γυναῖκες,
Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ
καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν,
ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ
μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος β'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς
καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σὴ ἐπι-
λάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλά,
καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς
πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἅγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγι-
άζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν,
ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος
φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρω-
ποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν
σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κι-
νοῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἅγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα
γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντη-
ρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εὐόκασιν ὄρει τῷ
ἀγίῳ· οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς
τοῦ βελίαιρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν
οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ εἶ Χριστός, τῇ ρά-
βδῳ τὸν κληρὸν αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἔνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται, Μάρτυρες, καὶ Προφήται ὀρώσιν.

Προκείμενον. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ζ΄ (7).

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. (ζ΄ 7-8)

Στίχ. α΄. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με. (ζ΄ 2)

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου...

Στίχ. β΄. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. (ζ΄ 7)

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου...

***

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου.

ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν΄ 1)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. (ρν΄ 5)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει
τὸ ἐνδιάτακτον ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Γ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ΄ 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνειδίσει τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγενημένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματι μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἄρρωστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἀγίας.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ
(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοὶ ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὀρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησία πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Χαίρων κροτῶ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως.
Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν, τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν· Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστέ Σωτήρ οἰκτίρμον, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἴγλη τῇ σῆ, φωτιζομένη ἢ ἔνδοξος, Κυριακή φιλόανθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυθέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

Δόξα.

Ἴνα Χριστῷ, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσης θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξίωσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥύμην Ἀγνή, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κηύσασα· ὄν ὁ Ἄδης θανέντα, βουλήσει ἐκουσία, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἢ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσία σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἠλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἀμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος β'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀγνήν σε ἄφθορον, ὡς κάλλει ἐκλάμπουσιν τῆς ψυχῆς σου, ἐαυτῷ νύμφην προσήκατο, ἐρασθεῖς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια· διὰ τοῦτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

Δόξα.

Ὡς κλάδος ἱερὸς ὠραία τέθηλας, ἐκ ρίζης ἁγίας παρθενομάρτυς, καὶ καρποὺς ὠραίους ἤνεγκας, τὴν τρυφήν τὴν ἀγήρω προξενούνης σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρθένη τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτεία σου μόνη παναμώμητε.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀγνείας στιλπνότητι, κρίνον ὡς εὖοσμον, κοιλάσιν ἐξήνησας, Κυριακῇ τῷ Χριστῷ, μαρτύρων πανεύφημε. Λάμπουσιν ἐφωτίσθης, ἐπιγνώσεως θείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπελαύνουσα βλάβην· διὸ καὶ ἐορτάζομεν Μάρτυς τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ στεῖρα τὴν ἔλευσιν, προκατιδοῦσα τὴν σὴν, καὶ σῶν ἀσπασμῶν φωνήν, ἐνηχηθεῖσα ὡσὶν, ἠπόρει τῷ πράγματι, ἔνδοθεν ἐγνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένη· ἐσκίρτα γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῆ νηδύ· διὸ τοῦ ἐν γαστρὶ σου Θεοῦ, ἔγνω τὴν σάρκωσιν.

***

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Ὤδὴ δ'. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Παρίστασαι, ὡς κριτὸς Καϊάφα τῷ βήματι, οὐ κραυγάζων Δέσποτα, κρίσιν ἐξάγων τοῖς ἔθνεσιν, ἣν διὰ τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένην εἰργάσω, σωτηρίαν Χριστέ.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῷ πάθει σου, τοῦ ἐχθροῦ αἱ ῥομφαῖαι ἐξέλιπον· τῶν ὑπεναντίων δέ, ἐν τῇ εἰς ἄδου καθόδῳ σου, πόλεις καθηρέθησαν, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὤδὴ δ'.

Ἦχος β'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ βήματος ἴστασο, Κυριακῇ ἀδίκως κρινομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ, ἐνατενίζουσα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέλη σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμοὺς καὶ αἵματος Παρθένη, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους, ἐχθροὺς ἐβύθισας.

Δόξα.

Ἀταπείνωτος ἔμεινας, Κυριακὴ βασάνοις ὁμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπηρμένην, ὄφρυν κατέβαλες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς Παρθένε τοὺς εἰδότας, ἀληθῶς Θεοῦ σε, Μητέρα πάναγνε.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ ἀναστάσιμος. ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ῥς κέδρος Χριστέ, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύγαμα συνέτριψας, ἐκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ κυπαρίσσῳ ὡς ἠυδόκησας, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, σαρκὶ συνανουσόμενος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν λάκκῳ Χριστέ, κατωτάτῳ ἔθεντό σε, ἄπνουν νεκρὸν· ἀλλ' οἰκείῳ μῶλωπι, ἐπιλεησμένους τραυματίας Σωτήρ, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, σεαυτῷ συνεξανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δυσώπει τὸν σόν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἀγίας. Ῥδὴ ε΄.

ᾠχος β΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ναὸν Θεοῦ παναληθῆ δείξασα, Κυριακὴ ναοὺς τῶν εἰδώλων, ἠδάφισας Χριστὸν ἐπικαλουμένη, τὸν σὲ δυναμώσαντα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψωσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν Κυριακὴ ἔνδοξε, καὶ φοβερῶ σεισμῶ τοὺς ἀ-

θέους, κατέπληξας εἰς γῆν, κατανενευκότας, καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Δόξα.

Σὲ ὁ τῶν ὅλων Θεός, θαρσοποιεῖ ζώση φωνῇ ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμοὺς φέρειν τῶν ἀνόμων, γενναίῳ λογισμῷ, ὅπως ἀναδήση, τῆς νίκης τὸν στέφανον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλυσας Ἄχραντε, τῶν Προπατόρων τὴν ἀρὰν τέξασα, ἄνευ σαρκὸς σεμνὴ θελημάτων, τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θελήματι θεῖῳ, σαφῶς οὐσιώσαντα.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ ἀναστάσιμος. ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ῥς κακοῦργος ὁ Δίκαιος κέκριται, καὶ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευθύνοις ἄφεσιν, τῷ οἰκείῳ δωρούμενος αἷματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δι' ἐνὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ πρώτου Ἀδάμ, πάλαι εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, καὶ δι' ἐνὸς ἀνάστασις, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πεφανέρωται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Τῆς Ἀγίας. Ῥδὴ ς΄.

ᾠχος β΄. Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερέβης τοὺς ὄρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει πανεύφημε, καὶ τὸν τὴν Εὐὰν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Στίχ. Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου πάνσεμνε, τῆς πολυθεΐας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Δόξα.

Ἐπὶ βήματος θῆρες ἠδέσθησαν, σὲ τὴν ἀδιάφορον ἀμνάδα ἔνδοξε, Κυριακὴ καὶ σέβας σοι, ὡς Χριστὸν σεβομένη ἀπένειμαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Βασιλέα κυήσασα Κύριον, οἶά περ Βασίλισσα θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, οὐρανῶν βασιλείας ἀξίωσον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς. (†305-311)

Στίχ. Κυριακὴ θανοῦσα, τὴν τομὴν φθάνει, Προαιρέσει πλήν καὶ τελειοῦται ξίφει.

Ἐβδομάτη προτομῆ ξίφεος θάνει Κυριακῆ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ. (1' αἰ.)

Στίχ. Διεὶς πτέρυγας, εἶπεν ἂν Μωσῆς, Πάτερ, Ὡς ἀετός τις ἐξανέπτυς πρὸς πόλον.

Ἐβδομάτη Θωμᾶν θάνατος μέλας ἔμφρονα εἶλεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Περεγρίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηίου, Ἡσυχίου, Παππίου, Σατορνίου καὶ Γερμανοῦ. (β' αἰ.)

Στίχ. Σὺν ἕξ κατηλθεν εἰς βυθὸν Περεγρίνος, Ἀθλήσεως ἐκεῖθεν ἀγρεύσων στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσταθίου, Πολυκάρπου καὶ Εὐαγγέλου. (†284-305)

Στίχ. Πρὸς εὐστάθειαν καρδίας Εὐσταθίου Καὶ πῦρ συρίζον ἡρεμοῦν ὄφθη ὕδωρ.

Οὕτως ὄναιο σῶν, σφαγεῦ, θελημάτων Σφάττειν τάχει με τὸν Πολύκαρπον θέλων.

Εὐάγγελος τὸ θεῖον ἐκ ξίφους τέλος Εὐαγγελισμὸν εἶχε τοῦ θεοῦ στέφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Πανταίνου τοῦ ἀπολογητοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. (†203)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐπικτήτου καὶ τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Ἀστίωνος, τῶν ἐν Ἀλμυρίδι τῆς Μικρᾶς Σκυθίας. (†290)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Χέδε (Hædde), ἐπισκόπου τῶν δυτικῶν Σαξόνων ἐν Βίνσεστερ (Winchester). (†705)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Μαιλρουαίνου (Maelruain) τοῦ Τάλλαχτ (Tallaght) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†787)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου τοῦ Ἀκαρνᾶνος, ἡγουμένου τῆς ἰεᾶς μονῆς Εἰσοδίων Θεοτόκου Σκλαβαίνων, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων, θεοκλήτου ἀρχιμανδρίτου, Συμεῶν καὶ Ἰγνατίου τῶν ἱερομονάχων, Νικηφόρου, Χαρίτωνος καὶ Παντελεήμονος τῶν μοναχῶν. (†1004)

Στίχ. Ἱερομάρτυς Βλάσιε ἡγούμενε ἀγάλλου, Ἀκαρνανία μήτηρ σου νεοφανῶς σοι ψάλλει.

Ἀγαρηνῶν ἡ μάχαιρα ἐν τοῖς Σκλαβαίνοις, Βλάσιον ἐναπέτεμε συναθλητάς τε πέντε.

Τῷ μαρτυρίῳ ἔφθασαν ἐν Κυριακῇ ἡμέρᾳ,
πρὸς Κύριον ὁ Βλάσιος, μονάζοντές τε πέντε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Εὐφροσύνης, πριγκιπίσσης τῆς Μόσχας. (†1407)

Στίχ. Εὐφροσύνης νῦν χωρίον Εὐφροσύνη,
Οἰκεῖ ὡς βαστάσασα λύπας τοῦ βίου.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ τοῦ Ματθαίου, μνήμη ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ἁγίων Νεοφανῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων.

Στίχ. Νέοι ἀθληταί, ὤλεσαν τὴν γραῦν Ἄγαρ.
Καὶ νῦν σύνεισι τοῖς ἀθληταῖς τοῖς πάλοι.

Βῆ δὲ Πόλον πληθὺς, νεάθλων ἄστῳ Θεοῖο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Γ΄ ἀπὸ τῶν Ἁγίων Πάντων (τοῦ Ματθαίου), μνήμη ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων Ὀσιομαρτύρων τῶν ἐν ταῖς Μοναῖς Ζωγράφου, Βατοπαιδίου, Ἰβήρων καὶ τῆ Σκήτη τῶν Καρυῶν τοῦ Ὄρους Ἄθωνος ἀσκησάντων, ἐλεγξάντων δὲ τοὺς Λατίνους καὶ τοὺς λατινόφρονας Μιχαὴλ βασιλέα τὸν Ἀζυμίτην καὶ τὸν Πατριάρχην Βέκκον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, καὶ διὰ πυρός, πνιγμοῦ θαλάσσης, ἀγχόνης καὶ ξίφους τελειωθέντων διὰ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν.

Στίχ. Πυρί, πνιγμῷ, ἀγχόνῃ καὶ ξίφει,
Ἀθωνῖται ἐκήρυξαν Ὁρθοδοξίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Γ΄ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, μνήμη ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐνδεκαριθμῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ ἱερῷ Κοινοβίῳ τοῦ Διονυσίου διαλαμψάντων, Ὁσίων μὲν πέντε· Διονυσίου, Νήφωνος, Δομετίου, Λεοντίου καὶ Φιλοθέου, Ὀσιομαρτύρων δὲ ἐτέρων ἕξ· Μακαρίου, Ἰωάσαφ, Χριστοφόρου, Ἰωσήφ, Γενναδίου καὶ Παύλου.

Στίχ. Εἰς τοὺς Ὁσίους.

Χριστοῦ τὸν ζυγὸν βαστάσαντες Πατέρες,
Σύμμορφοι Αὐτοῦ ὠράθητε τῆς δόξης.

Εἰς τοὺς Ὀσιομάρτυρας.

Ἐξαπτερύγων τῆς χαρᾶς ἀξιοῦνται
Οἱ ἐξάριθμοι ἀθλήσαντες ὀπλίται.

Θείων ἄγυριν Πατέρων ἐν ἡματι ὑμνέειν θέμις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Γ΄ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, τὴν μνήμη τιμῶμεν τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν εὐαγῆ ἐκεῖσε Μονήν, οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν μέχρι καὶ τῆς σήμερον αὕτη φυλάττει.

Στίχ. Κτίτωρ Μονῆς σὺ Νικολάου ὠράτης,
Ὅθεν κατοικεῖς ἐν μοναῖς ταῖς τοῦ Πόλου.

Ἐβδομάτῃ Δεκεμβρίου πόλον κατόκησε Γρηγόριος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Γ΄ τοῦ Ματθαίου, μνήμη ἐπιτελοῦμεν τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἐσφιγμένου διαλαμψάντων· Ἀθανασίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ· τῶν Ὁσίων, Ἀντωνίου τοῦ Ῥώσου, Δαμιανοῦ, Ἰακώβου καὶ Δομετίου· Ἀγαθαγγέλου καὶ Τιμοθέου τῶν Ὀσιομαρτύρων· ἔτι δὲ καὶ τῆς μακαρίας καὶ Ἁγίας βασιλίδος Πουλχερίας τῆς παρθένου, ὡς κτιτορίσσης.

Στίχ. Ἐννεάριθμον Ἁγίων θεῖον στίφος·
Σύνεστι χοροῖς οὐρανίων Ἀγγέλων.

Θέσκελον ἐννεάδα ὕμνοισιν Ἁγίων χρεῶν ὕδειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Γ΄ τοῦ Ματθαίου, μνήμη ἐπιτελοῦμεν τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ Σκήτῃ τῆς Θεοπρομήτορος Ἁγίας Ἄννης διαλαμψάντων, Ὁσίων μὲν ἑπτὰ Γεροντίου, Νήφωνος, Γερασίμου, Διονυσίου τοῦ Ῥήτορος, Μητροφάνους, Σωφρονίου καὶ Σάββα· Ὀσιομαρτύρων δὲ ἐννέα· Μακαρίου, Νικοδήμου, Κοσμᾶ, Λουκᾶ, Ἰλαρίωνος, Νικήτα, Δαβίδ, Παύλου καὶ Νεκταρίου.

Στίχ. Εἰς τοὺς Ὁσίους.

Ἐπτάρηθμον σύστημα θεῖων Πατέρων
Ἐχθρῶν κατεπάλαισεν ἀσάρκων πλῆθος.

Εἰς τοὺς Ὀσιομάρτυρας.

Ἐννεάριθμοι Χριστοῦ στερροὶ ὀπλίται
Συνήφθησαν τάξεσι ταῖς τῶν Ἀγγέλων.

Τῇ Γ΄ Κυριακῇ τῶν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου περικοπῶν, ἡ Σύναξις τελεῖται τῆς ὀκταρίθμου χορείας τῶν ἐν Ὑδρα βιωσάντων καὶ παροικησάντων ἁγίων, ἧτοι Κωνσταντίνου Νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου, Μακαρίου Ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου, Ἀθανασίου τοῦ

Παρίου, Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Σιλβέστρου τοῦ Ἐρημίτου, Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ θαυματοβρύτου, Σάββα τοῦ ἐν Καλύμνῳ καὶ Φωτεινῆς τῆς Ἐρημίτιδος.

Στίχ. Ὁκτάρημος χορὸς ἐφορᾷ γῆν Ὑδρας,
Ἦς παντέφορος Θεομήτωρ τυγχάνει.

Ἐν κοινῇ πανηγύρει Ὑδρας προστάτας αἰείδω.
Δῆμον θεοείχελον Πατέρων γεραίρειν ὅμα θέμις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελευταία Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, κοινὴν μνήμην καὶ ἐορτὴν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Ἀδριανουπόλει διαλαμπάντων Ἁγίων· Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ πρωτοκλήτου, μαρτύρων, Αἰθαλᾶ καὶ Ἀμμούν, Σοσσίου καὶ Θεοκλείου, Ἀμμούν ἐτέρου διακόνου καὶ τεσσαράκοντα ὀσιοπαρθενομαρτύρων γυναικῶν, ἱεραρχῶν Ἀθανασίου Α΄ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Οὐρβανοῦ, ἐπισκόπου Μακεδονίας, Μανουήλ, μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων, Γεωργίου, Πέτρου, Λέοντος, Σιωνίου, Γαβριήλ, Ἰωάννου, ἐτέρου Λέοντος, Παρόδου καὶ λοιπῶν τριακοσίων ἐβδομήκοντα ἐπτὰ, Κυρίλλου Γ΄ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Δωροθέου ἐπισκόπου Ἀδριανουπόλεως τοῦ Πρωΐου, νεομαρτύρων, Γεωργίου τοῦ ἐκ Βουλγαρίας, Δημητρίου, Δήμου τοῦ ἐν Σμύρνῃ, Ἰωάννου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγράφων, Ἰακώβου, Ἰακώβου καὶ Διονυσίου τῶν ὀσιομαρτύρων, Λουκᾶ τοῦ ἐν Λέσβῳ, Μιχαήλ Μαυροειδῆ, Μαυρουδῆ, Παρθενίου, Τιμοθέου τοῦ Ἐσφιγμένιτου καὶ Χριστοφόρου τοῦ Διονυσιάτου, ὀσίων· Ἀθανασίου, Ἀντωνίου καὶ Νικολάου τῶν κτιτόρων τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου καὶ Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ ἐλεήμονος βασιλέως.

Στίχ. Ἀδριανουπόλεως Ἁγίων δῆμε,
Ἐκκλησίας πάντιμα πέλετε αὔχη.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

***

Εἶτα αἱ ζ΄ καὶ η΄ ὧδαὶ τῶν κανόνων.

Ὁδὴ ζ΄. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε, Χρι-

στὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν, θανάτῳ τὸν ἄνθρωπον, καθορᾶν τυραννούμενον, ἀλλ' ἤλθες καὶ ἔσωσας ἰδίῳ αἵματι, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἰδόντες σε ἔπτηξαν ἡμφιεσμένον, στολὴν ἐκδικήσεως, οἱ πυλωροὶ τοῦ ἄδου Χριστέ· ἀγνώμονα τύραννον, οἰκέτην Δέσποτα, ἤλθες γὰρ χειρώσασθαι, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἁγίων ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Τῆς Ἁγίας. Ὁδὴ ζ΄.

Ἦχος β΄. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ νοῦς σου φωτί, ἀγαπήσεως Θεοῦ λελαμπρυσμένος, μέσον καμίνου ἵσταμένης σου, φλογίζομένης οὐδόλως δέ, ἄτρεπτος παρθένε ἐδείχθης, μελωδοῦσα τῷ Κτίστη σου· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φλογίζει τοὺς τρεῖς, Νεανίας οὐδαμῶς τὸ πρὶν ἢ κάμιнос, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα· εὐχομένη γάρ, μέσον ἀκλόνητος ἵστατο, δρόσον θεϊκὴν δεχομένη, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ῥομφαία τῆς σῆς, παρρήσιας τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας, παρθενομάρτυς ἐθανάτωσας, κληρονομήσαι ποθήσασα, τὴν διαιωνίζουσαν

δόξαν, Κυριακή και κραυγάζουσα· Εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ μόνος Θεός, μόνην εὔρε καθαρὰν τὴν σὴν
γαστέρα, καὶ σωματοῦται καὶ γνωρίζεται, ἄν-
θρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν τῶν κα-
λῶν ὡς αἰτίαν, σὲ ἐπιστάμενοι ψάλλομεν·
Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ῥδὴ η´. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος β´. Ὁ εἰρμός.

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνερ-
γείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς
Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς
δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αἷματι Χριστέ, τῷ σῷ πεφοινιγμένην, τὴν
τῆς σαρκὸς σου καθορῶντα στολήν, ἐν τρό-
μῳ ἐξίσταντο, τὴν πολλὴν μακροθυμίαν σου,
τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα κράζοντα· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ μου τὸ θνητόν, ἐνέδυσας Οἰκτίρμον, ἀθα-
νασίαν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ ἀγαλλόμενος, εὐ-
χαρίστως ἀναμέλπει σοι, ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς
Χριστέ κράζων σοι· Κατεπόθη ὄντως εἰς νί-
κος ὁ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρός, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θε-
ανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλα-
βες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, θεογεννητορ
Πάναγνε, ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐ-
πιστάμεθα.

Τῆς Ἁγίας. Ῥδὴ η´.

Ἦχος β´. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νύμφη Χριστοῦ παρθενικαῖς, καλλοναῖς Κυ-
ριακῆ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης· διὸ σε, ἐ-
πουρανίων αὐτός, θαλάμων ἀξίως ἠξίωσεν,
ἀνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥς Δανιὴλ μέσον θηρῶν, ἐνεβλήθης τὸν
Χριστὸν δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τούτων παρ-
θένε, θηριωδίαν σαφῶς, τῷ θείῳ μετέβαλες
Πνεύματι· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον·
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πόθον τοῦ
ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἀγομένην οἰκτείρας,
ὡς συμπαθῆς φωτεινούς, ἐκπέμπει Ἀγγέλους
τοῦ σώματος, λύντάς σε Μάρτυς, πρὸ τῆς
τομῆς τοῦ ξίφους.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ὑπερούσιος Θεός, οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐκ
σοῦ Παρθένε, καὶ ὠράθη ὡς βρέφος, ὁ πρὸ
αἰῶνων Πατρί, καὶ θείῳ συνυπάρχων Πνεύ-
ματι· ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

***

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ
τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριφδίου, τῆ Β´, Δ´
καὶ Ε´ Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάν-
των μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

Ῥδὴ α´. Ἦχος δ´.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος * καὶ λόγον ἐρεῦξομαι * τῇ βασι-
λίδι Μητρὶ * καὶ ὀφθήσομαι * φαιδρῶς πα-
νηγυρίζων * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ
θαύματα.

Ῥδὴ γ´.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα
καὶ ἄφθοнос πηγὴ, * θίασον συγκροτήσαν-
τας * πνευματικόν, στερέωσον * καὶ ἐν τῇ
θείᾳ δόξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ῥδὴ δ´.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν * τῆς ἐκ τῆς
Παρθένου σαρκώσεως * σοῦ τοῦ ὑψίστου *
ὁ προφήτης Ἀββακοῦμ * κατανοῶν ἐκραύ-
γαζε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου *
* σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν
μήτρα * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * καὶ τέτοκας
ἄχρονον Υἱόν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σω-
τηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ Ϛ΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες
ἐορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος *
δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς
τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

ᾠδὴ ϛ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες *
παρὰ τὸν κτίσαντα * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν *
ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον *
* Ὑπερύμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος *
καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄.

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,
ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς
Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμε-
νος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν οἰκουμέ-
νην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσιν * Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

***

Ὁ διάκονος. Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξο-
τέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδι-
αφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνα-
τός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ
ὑψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγα-
θῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. Ϛ΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

***

Ἐκ τῶν κανόνων ἢ θ΄ ᾠδῆ.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,
σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐ-
σκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορ-
πισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον, με-
γαλύνομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς ἐν Παραδείσῳ φυτευθέν, ἐν τῷ Κρανίῳ
Σωτήρ, τὸ τρισόλβιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράν-
του Σταυροῦ, αἷματι καὶ ὕδατι θειῷ, ὡς ἐκ
πηγῆς, τῆς θείας πλευρᾶς σου, Χριστὲ ἀρ-
δευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνηθησε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθεῖλες δυνάστας, σταυρωθεὶς ὁ Παντοδύ-
ναμος, καὶ τὴν κάτω κειμένην, ἐν τῇ τοῦ ἁ-
δου φρουρᾷ, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας,
τῷ πατρικῷ ἐνίδρυσας θρόνῳ· μεθ' ἧς σε ἐρ-
χόμενον, προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον,
ὀρθοδόξως ὑμνοῦντες, πιστοὶ δοξάσωμεν, ἄ-
τμητον ὑπέρθεον φύσιν, τρισσοφεγγῆ, ἀνέ-
σπερον αἴγλην, τὴν μόνην ἀκήρατον, τὴν τὸ
φῶς ἡμῖν ἐκλάμπουσαν.

Τῆς Ἁγίας. Ὡδὴ θ'.

Ἦχος β'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάτη Παρθένε, πρὸς Θεὸν πεποιθή-
σει, θηρίων τὰς ὀρμὰς καὶ τοῦ πυρός, καὶ
τῶν βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον
Μάρτυς, ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ· διὰ
τοῦτό σε πιστεῖ, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὠραιότατον κάλλος, τῆς
σῆς διευτρεπίζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενίαν ἀ-
κήρατον, διετήρησας Μάρτυς· καὶ τούτῳ τῶν
μελῶν τοὺς αἰκισμούς, ὥσπερ προῖκα προσή-
ξας, Κυριακὴ πανεύφημε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὸ πολυάθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμέ-
νον, ἰάσεων πηγάζει ποταμούς, τοῖς εὐσεβῶς
προσπελάζουσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τὸν
ρύπον καὶ βυθίζει πονηράς, τῶν δαιμόνων ἐ-
φόδους, Κυριακὴ θεόνυμφε.

Δόξα.

Ἡ παναγία σου μνήμη, ὡς περ ἥλιος Μάρ-
τυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν Κυριακὴ, νέφη παθῶν ἀ-
πελαύνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοὺς πί-
στει ἀληθεῖ περιχαρῶς σε τιμῶντας παρθένε
καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φωτεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκω-
θέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεο-
τόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πιστεῖ, καὶ
σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων
κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως.

Καταβασία. Ὡδὴ θ'. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενῆς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι *
λαμπαδουχούμενος· * πανηγυρίζετω δὲ * ἀύ-
λων νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὴν ἱεράν
πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω· *
Χαίροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε ἀγνή, ἀει-
πάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
ἽΟτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδί-
ῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ'.

ἽΟτι Χριστὸς ἐγήγερται, μὴ τις διαπιστεῖτω·
ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς
εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη,
ἀνακειμένοις ἔνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμ-
ψας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελή-
φθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν ση-
μείων.

Τῆς Ἁγίας Κυριακῆς.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐν οὐρανοῖς ὡς μάρτυς, * Κυριακὴ, σὺ τῷ
Θεῷ * παρισταμένη ἐνδόξως, * πάντας ἡμᾶς
τοὺς εὐσεβῶς * μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας
* σῶζε σεπταῖς σου πρεσβεΐαις.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἵερωτάταις, κόρη, * Κυριακῆς τῆς σεμνῆς *
πρεσβεΐαις φύλαττε πάντας * δούλους τοὺς
σοὺς ἐκ τῶν δεινῶν * καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγ-
κης * ὡς προστασία τοῦ κόσμου.

***

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄, ρν΄).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, γάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ΄ (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινὸν ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόθρωπος.

Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; Διατί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν· Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ

νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένη ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δέ, ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἔνδοξε, σὺ τὸν Νυμφίον Χριστόν, ἐκ καρδίας ἠγάπησας, καὶ αὐτὸν ἐκήρυξας, τῶν τυράννων ἐνώπιον· διὸ βασάνων δεινὰ ὑπήνεγκας, γενναιοτάτης ψυχῆς στερρότητι, καὶ εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ πανεύφημε, ὡς ἀληθῶς, εἰς νυμφῶνα ἄφθαρτον καὶ ἀτελεύτητον.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἔνδοξε, Κυριακὴ τοῦ πυρός, σὺ τὴν φλόγα κατέσβεσας, ἀλλὰ καὶ τὸ φρύαγμα, τῶν θηρῶν κατεπράϋνας, τῇ πρὸς τὸν Κτίστην ζεοῦση πίστει σου, καὶ ταῖς πρὸς τοῦτον θερμαῖς ἐντεύξεσιν. Ὅθεν ὑμνοῦμέν σου, κατὰ χρέος ἄσμασι, νύμφη Χριστοῦ, ἄθλησιν τὴν πάντιμον, Θεομακάριστε.

Στίχ. ζ΄. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ ἐπήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἔνδοξε, διὰ Χριστόν τὸν Θεόν, πολυώδυνα βάσανα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα, ἀνδρικῶς ὑπομείνασα, τὸν σὸν ἀγῶνα λαμπρῶς διήνυσας, καὶ μαρτυρίου τὸ στέφος εἴληφας, παρὰ τοῦ νέμοντος, τοῖς

τρανῶς κηρύττουσιν αὐτὸν Θεόν, νομίμως ἀθλοῦσί τε, βραβεῖα νίκης λαμπρά.

Στίχ. η΄. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Μύρα σεμνὴ προσεκόμισας, Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ, παρθενίαν τε ἄσπιλον, καὶ βίον ὡς ἔνθεον, Κυριακὴ καλλιπάρθενε· πρὸς τούτοις δέ σου αἷμα τὸ δίκαιον, καὶ σαυτὴν ὅλην ὡς ὀλοκάρπωμα, καὶ θῦμα ἄμωμον· ὅθεν δόξης ἔτυχες, παναληθοῦς, σὺν Παρθένων τάγμασι, καὶ τῶν Μαρτύρων χοροῖς.

Δόξα. **Ἐωθινὸν Γ΄.** Ἦχος γ΄.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἢ κατὰρα νενέκρωται, * ἢ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

***

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα, * Κύριε, ἐλέησόν με * ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυρότερα φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, * ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, * καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον * τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 113 (92).

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο. (113 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νε-
κρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (113 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νε-
κρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. γ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θα-
λάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.
(113 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νε-
κρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. δ΄. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφό-
δρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν. (113 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νε-
κρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀ-
θάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ
τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μα-
ρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρω-
θεὶς τε, Χριστέ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον
πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συν-
δοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύ-
ματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 114 (94).

Στίχ. α΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀ-
λαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. (114 1)

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον τοῦ ἤχου.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀ-
θάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀ-
στραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνε-
ῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι
αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον·
Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. β΄. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξω-
μεν αὐτῷ. (114 2)

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασι-
λεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (114 3)

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ...

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

***

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον. Ἦχος β΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀ-
θάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀ-
στραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνε-
ῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι
αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον·
Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἁγίας Κυριακῆς.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε. Γερασίμου.

Κυρίων τὸν Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν,
ἐξ ὅλης ἠγάπησας, Κυριακῇ τῆς ψυχῆς, καὶ
χαίρουσα ἠθλησας· ὅθεν Παρθενομάρτυς,
παρ' αὐτοῦ δοξασθεῖσα, βρῦεις τοῖς σὲ τιμῶ-
σιν, ἰαμάτων τὴν χάριν, τοῖς πᾶσιν αἰτουμέ-
νη, πταισμάτων συγχώρησιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Θωμᾶ.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα. Γερασίμου.

Τὴν διαρρέουσας δόξαν ἀπερρίψας, καὶ τὸν τοῦ Κτίσαντος, ζυγὸν ἠγάπησας, ἀγγελικὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐλόμενος πολιτείαν· ὅθεν χαρισμάτων σε, δωρεαῖς κατεπλούτισε, Χριστὸς ὁ Φιλάνθρωπος, ὁ δοξάσας τὸν βίον σου· ᾧ πρέσβευε Θωμᾶ θεοφόρε, ρῦσαι ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης.

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. Ἦχος β'.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδης * ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν * καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, * ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον τῆς Ἁγίας Κυριακῆς,
ζήτηι τῇ Πέμπτῃ ἰε' ἑβδομάδος,
μετὰ προκειμένου τῆς κε' Ἰουλίου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς ξζ').

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 23-29, δ' 1-5).

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλουῖα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Ματθαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (στ' 22-33).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἑ-

να μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῶ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίνητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

***

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

***

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

*****